

ЛИСТ СИНДИКАТА РИТЕ УГЉЕВИК

Синдикалац

www.sindikatriteug.com

Издавач: Синдикални одбор Рудника и Термоелектране Угљевиц Број 25 Јул 2017. године

НА КОРАК

ДО ПАРАФА

Поштовани синдикалци,

Дужни смо и обавезни да вас диформишемо увијек истинито о свим дешавањима, а посебно о нашем "РАДНИЧКОМ УСТАВУ – Колективном уговору. Сваку прилику користе они који не мисле добро овом колективу, да изнесу дезинформације које збуњују наше синдикалце.

Колективни уговор је усаглашен са вршиоцем дужности генералног

директора ЕРС Жељком Ковачевићем и Управом Матичног предузећа 23.06.2017. године.

Вршилац дужности генералног директора ЕРС Жељко Ковачевић је својим дописом од 03.07.2017. године упутио Захтјев ресорном министру Петру Ђокићу да нам се да сагласност, односно да он на Влади затражи сагласност за потписивање Колективног уговора. Када ће Влада дати сагласност, тренутно немамо информацију.

Синдикалци, молимо вас за разумијевање да се још мало стрпимо. Дотјерали смо ствари до краја, онако како смо се договорили. Зато не дозволимо да то све покваримо. Нисмо задовољни МИ, није задовољан послодавац, значи да смо написали добар документ. То нам је основ да ми у кући поредамо коефицијенте, како приличи једном производном предузећу.

СИНДИКАЛНИ ОДБОР
РИТЕ УГЉЕВИК
ПРЕДСЈЕДНИК

Зоран Мићановић, дипл.инж.руд.

МАСОВНОСТ ЈЕ НАША СНАГА

Радник се сам не може:

- **изборити за осигурање услова рада,**
- **борити за спровођење закона који су темељи радничких права,**
- **заштитити од мобинга и других штетних поступака послодавца.**

Радник је с послодавцем у уговорно-правном односу. Интереси послодавца и радника су различити. Послодавцу је у интересу добити што више рада за што мању цијену, а радницима је у интересу да за свој рад добију пристојну плату и што боље услове рада.

Без обзира на то што уговорно-правни однос подразумева радноправност страна, послодавац је увијек у односу на радника моћнија страна, па из тога произилази потреба удруживања радника у демократске организације –синдикат, да би што квалитетније штитили своја права.

Ријеч **синдикат** долази од латинске ријечи **sindicus**, односно грчке ријечи **synidico**, а означавале су особу која је бринула о интересима једне заједнице којој је припадала, или о интересима друге особе у виду збрињавања и старатељства. Синдикални покрет је настао као дио ширег друштвеног покрета, борећи се за признање свих радника као равноправних грађана, побољшање услова живота и рада радника, те за праведније друштво и једнакост.

Радници на изборима бирају своје синдикалне представнике.

Радници, удружени у синдикат, штите своја радна мјеста, супротстављају се кршењу правила, шиканирању, боре се за

побољшавање услова рада, колективне преговоре – разговоре, боре се за бољи животни стандард. Права радника организованих у синдикате заштићена су међународним конвенцијама, уговорима које је прихватила БиХ – Република Српска.

Синдикализам се темељи на јединству, независности и демократском начину дјеловања.

У синдикату су сви чланови исти – без обзира на политичка опредјељења, нацију, вјеру, род, боју коже, итд....

Када је друштво у неред, тада је нормално да ни синдикална сцена није савршена. Не смијемо заборавити да су сва радничка права, која се данас подразумевају, у прошлости, изборена од синдиката (штрајковима, протестима, политичким притисцима). Да није било организованог дјеловања радника кроз синдикате данас не би постојало право на штрајк, осмочасовно радно вријеме, право на слободан викенд, право на

плаћени годишњи одмор, право на сигурност на послу, право на боловање, право на плаћену пензију, забрану рада дјеце. Та и многа друга права су у прошлости изборили управо удружени радници у синдикату. Сва права која данас радници уживају, а неки (све их је више) о њима тек сањају, нису плод добре воље послодавца или власти. Она су изборена. Као што су изборена, тако опет могу бити и изгубљена.

То опет не зависи о послодавцу и власти, него о радницима и њиховој свијести, колико је удруживање и синдикат важно. Јединство у синдикату је најважније. Не дозволити никада да се синдикат разбије у више синдиката. Масовност је наше снага. Само јединствени, можемо истрајати у својим зацртаним циљевима.

Од почета осамдесетих година прошлог вијека у цијелом свијету цвјета неолиберални капитализам, а радничка права се смањују, моћ синдиката се руши, радничке плате стагнирају, или се смањују, одузимају се многа стечена права.

Гладан народ није тешко завадити, зато је потребно непрестално истицати да без јединства на синдикалној сцени, никоме неможе бити боље. Што ће плата и права бити слабија у јавном сектору, бит ће лошија ситуација и у приватном сектору.

Радници у приватном сектору имају нижи ниво права и пуно се слабије поштује спровођење закона, те су слабије или никако синдикално организовани.

Непрестана борба за боља радничка права у јавном сектору је очување синдикалне сцене, те је борба и за раднике у приватном сектору.

Синдикална организација је врло

важна, али не само кроз плаћање чланарине.

Чланство би се требало више интересовати око рада синдиката и активно се укључивати у његов рад.

Ако у раду синдиката нешто не ваља то се не може промијенити анонимним пријавама или шушкањем по ходницима.

Само радници сами могу мијењати све оно што им се чини лошим у њиховом синдикату. Површним праћењем, неизласком на синдикалне изборе и недоласком на синдикалне састанке, сасвим сигурно стање се неће поправити.

Лако је бити критичар, свима онима који нису спремни да се активно укључе у рад како би се што квалитетније информисали.

Неинформисана особа је склона манипулацијама, од стране „болесника“ – „комплексаша“, који су тако природно одређени да буду у систему негативци којима сваки прогрес и просперитет смета. Зашто им смета, зато што су необразовани, не читају ништа, не раде на себи.

Наш синдикат се за сада добро држи. Одолијевамо свим притисцима. Најбоље смо организовани од свих синдиката Електропривреде Републике Српске.

Уколико дође до урушавања синдиката бићемо криви сви ми, јер нам није било довољно стало, јер нисмо чували свој синдикат, јер нисмо његовали солидарност и јединство.

Синдикат нису тамо неки председници, чланови одбора, скупштине, **СИНДИКАТ - ТО СМО СВИ „МИ“.**

ЧУВАЈМО СВОЈ СИНДИКАТ – МОГАО БИ НАМ СВЕ ВИШЕ ТРЕБАТИ!!!

СИНДИКАЛНИ ОДБОР
РИТЕ УГЉЕВИК
ПРЕДСЈЕДНИК

Зоран Мићановић, дипл.инж.руд.

ПРИМИТИВИЗАМ СЕ ШИРИ КАО ПАУЧИНА

**“ПРИВИТИВИЗАМ СЕ СВУДА УНА-
ОКОЛО ШИРИ КАО ПАУЧИНА”**

- Филип Давид, Јесмо ли чудовишта,
Босанска књига, Сарајево, стр. 151-153

Право значење речи примитивац је прост, необразован човјек. Али, код нас највеће примитивце, оличење примитивизма, налазимо управо међу онима који посједују некакво образовање.

Једна од карактеристичних особина правих примитиваца јесте њихова способност да дуго и вјешто скривају свој привитивизам. У мирним временима, угнијезде се у некој средини и својим манирима неизлед углађене особе, пристојним изгледом изаправо замаскирани са неколико скупих одијела и неколико неучених фраза. Примитивци су тако ушушкани у самој сржи друштва попут ларви, које могу остати ларве читавог живота.

Али, ако наиђу за њих повољне околности, из тих ларви се развијају штеточине, које изнутра нагризају и доводе до пропасти, све што дотакну.

Примитивизам се свуда унаоколо шири као паучина. А кад нема вјетра да га раздува, штошта се ухвати у његову мрежу.

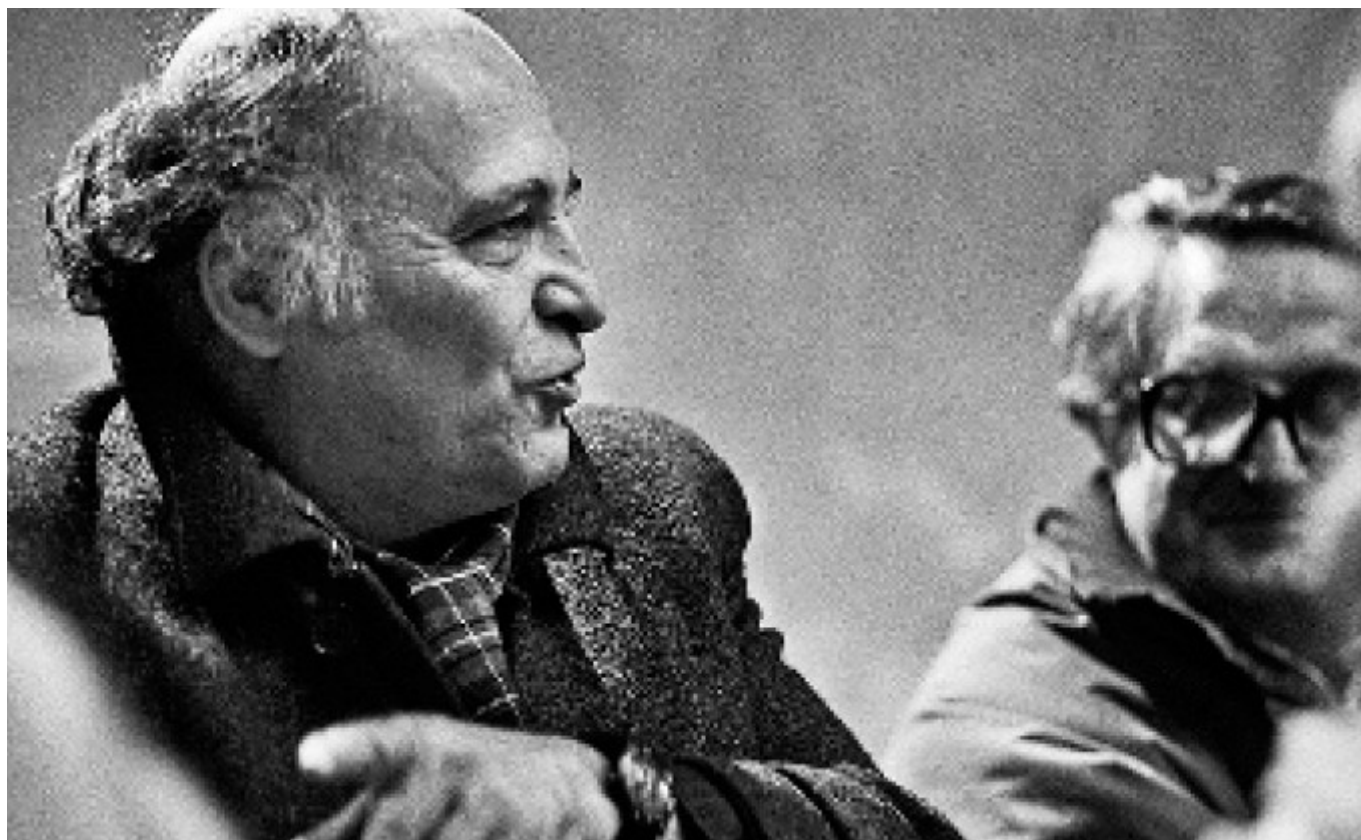
Примитивци једни друге препознају и онда када су премазани са хиљаду заштитних боја. Постоји права интернационала примитиваца и њихова међусобна

солидарност. Подржавају се и помажу када се нађу у невољи. Примитивизам се јако везује за простаклук, а просташтво је за многе опчињавајуће. Простак вјерује да свијет постоји само њега ради. Он нема недоумицу колебања, гриже савјести, трауму. Свијет виђен његовим очима је поједностављен, упрошћен, без моралних дилема, „или како ја кажем, или никако“. Удара песницом у стол, или песницом у око, како би ставио до знања да мора бити по његовом. Има широк осмијех којим показује златне зубе. Носи раздрљену кошуљу, да би открио маљаве, мушке, јуначке груди.

У мирним временима, примитивци као оличење простаклука каткад служе за подсмјех. Њихова неутољива глад и жеђ да све прилагоде и потчине себи дјелује будаласто и мегаломански. А као одговор на средину која им се руга, стварају своју културу, своју државу у држави. Имају своју књижевност, музику, своје идоле, своје звијезде и краљеве. Примитивизам је заразан. Култура примитиваца у мрачним временима постаје државна култура, њихови идоли – идоли маса.

Дух примитивизма осећа се тада на сваком кораку, влада над мишљењем, утиснут је у сваки дјелић живота, надмоћно се уздиже као метафора свега постојећег.

Примитивац нађуши другог примитивца на даљину. Примитивац уважава другог примитивца. У том другом види себе, као у огледали. Види грубост која му импонује,

проставштво коме се диви, аутентичну безбедност. Примитивац у политици поштује и уважава само начело силе, примитивац у друштву усхићава се општим безумљем, а интелектуални примитивац, тај *contradictio in objecto*, али итекако постојећи у друштвима заробљеног ума и сужене свијести, колективизма и популизма, уништава свако мишљење, сваки узлет духа и у првим је редовима борбе против индивидуализма. Примитивизам је коров којег има посвуда. Попут је рђе, која се свуда хвата, попут киселине која све нагриза. Примитиван човјек верује да је увек у праву, не признаје другачије мишљење, слеп је и

глув за све разлоге и чињенице. Није у стању да има визију будућности, а прошлост види у неколико стереотипа, којима објашњава укупну историју човечанства. Примитивизам је толико жилав, јак, доследан и упоран, да се преноси као наследна болест, са генерације на генерацију. И тамо где се чини да је искорењен, изненада се јавља, ниче из пепела свог уништења. „Чезња за примитивношћу је болест културе“ написао је Сантјани. Примитивизам рађа фанатизам, а фанатизам примитивцима даје нову снагу, снагу варвара, спремних да руше, газе, уништавају. Шовинизам, фашизам, стаљинизам, обједињују у себи примитивизам и фанатизам. Фанатици слепо хрле ка остварењу свог циља.

Уједињени су у мржњи. Масе заслепљене фанатизмом, подјармљене мржњом, храњене примитивизмом, претварају се у људски крди. Иду и према сопственом уништењу, јер слепило фанатика и глупост примитиваца једино могу

бити заустављени истом таквом бруталном силом којом су кренули да униште сопствену цивилизацију.

Овдашњи примитивци спојили су фанатизам и акцију. У име своје нације, одеологије и вере, ломе кости, стварају масовна гробља, остварују се у насиљу. Булдождерима међу тела жртава и бацају их у рударска окна. Једна жртва за примитивну памет из ње израслу моћ и силу, није ништа. Треба да страдају стотине хиљада, можда милиони, да се задовоље неумерене примитивне страсти. Обилазећи ратне инвалиде своје војске један овдашњи вођа их је поздравио речима: „**Драго ми је што вас видим у поликом броју**“. А један други, на опомену да његов народ више нема ниједног пријатеља у свету, одговорио је: „**Имамо једног – Исуса Христа**“.

Све што овакви додирну, претварају у своју супротност. Вера постаје бласфемична, родољубље компротирајуће, култура понижавајућа власт, заштита безвлашћу, високонаучна институција параван за глупости, политика – уточиште за примитивизам и примитивце.

Идеолошки буздован у рукама примитиваца витла и млати око себе, све чега се дотакне. Једном пробуђени

и осокољени примитивизам шири се посвуда незадрживом снагом, пружајући застрашујуће примере безобзирности, понижавања личности и одузимање животу основног достојанства.

Примитивизам је изругивање духу и истовремено означава сиромаштво духа. Самољубље без икаквог покрића, охолости према немоћнима, понизност према господарима. Примитивци пишу историју самообманом, а „самообманије“, како је казао песник „убитачни и за људе и за народе“.

Може се претпоставити да ће се са наступањем мирнијих времена примитивци повући са главне сцене у позадину збивања, делујући са резервног положаја. Простаклук ће покрити покраденим златом, обложити га другим камењем и свилом. Украсити дипломама и високим државним функцијама.

Биће мање гласни, али једнако утицајни, као и пре. Они не сумњају да будућност припада њима, као што им припада и садашњост.

Свуда ће тражити и налазити савезнике. Просташтво, фанатизам, лоповлук, беда духа, врте овај свет. Примитивизам је неукротив, он је у самој сржи нашег света, али и у самоме изворишту највећих и најстрашнијих зала.

ОМАСОВИТИ КВАЛИФИКАЦИЈЕ ЗА НАРЕДНЕ СУСРЕТЕ РАДНИКА ЕРС

На основу члана 35. Правилника о организацији и раду Синдикалне организације, Синдикални одбор је на састанку одржаном дана 05.07.2017. године усвојио:

З А К Л Ј У Ч А К

Синдикални одбор честита свим учесницима XVIII сусрета радника Електропривреде Републике Српске на фер и коректном понашању.

Синдикални одбор посебно честита спортистима који су на високој температури заступали боје Синдиката РПТЕ Угљевик.

Синдикални одбор Захтијева од Одбора за спорт и рекреацију, да за следеће спортске игре, још више омасове код квалификација, посебно „ЖЕНСКЕ СПОРТОВЕ“, како би имали у тим спортовима квалитетније резултате.

